

som tilforn anført forbyder alt industrielt Arbejde af Børn under 12 Aar, indskrænker sig til at fastsætte, at „ved Udvirkning af Fabriks- og Haandværksarbejder maa der til Arbejde ved Nattetid mellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen ikke anvendes Arbejdere under 18 Aar“ uden yderligere Søndring indenfor denne Aldersgrænse, har det foreliggende Udcast adopteret den engelske Lovgivnings Adskillelse mellem Børn og unge Mennesker. Denne Adskillelse maa anses for velbegrunder ved den gradvise sjælelige og legemlige Udvikling, der foregaar fra Barnealderen til den modnere Alder, og som det er saa meget nødvendigt at tage Hensyn til, jo dybere man sætter Begyndelsesalderen for de Unge's Deltagelse i Arbejdet. Ogsaa her er man paa et Punkt afvejet fra den engelske Lovgivning, idet man har foreslaaet Overgangen fra Barnealderen til de unge Menneskers Alder sat ved det fyldte 14de Aar, medens Grændsen i hin Lovgivning er dragen ved det 13de Aar. Herved har væsentligt det Hensyn gjort sig gjældende, at Skolepligten hertil Lands i det Hele vedvarer indtil 14 Aars Alderen, der fra tidligere Tid anses for det Tidspunkt, da Gvnen til Selvunderhold begynder. Sætter man Aldersgrændsen til et tidligere Tidspunkt, maa det i høj Grad befrygtes, at Skoleundervisningen vil lide et betydeligt Skaar, idet der da ligesom sættes en Præmie for dens tidligere Afbrydelse, der efter den gjældende Lovgivning undtagelsesvis vel er mulig ved det trettende Aar. Saaledes som den daglige Arbejdstid i Udcastet foreslaas ordnet, vil det være muligt for Børn at besøge Skolen hver Dag ved Tiden af Arbejdet i Fabriken eller andensteds, og Udskrivningen af Skolen samt Konfirmationen vil kunne være tilbagelagt omtrent til den Tid, da Selvdagsarbejdet for de unge Mennesker kan tage sin Begyndelse. Medens den engelske Lovgivning, der ikke kender nogen almindelig Skolepligt, om der end er givet Regler for Fabrikbørns Skolegang, ikke har behovet at tage noget saadant Hensyn, har den tydske Næringslov (Gewebeordnung 21de Mai 1869 § 128), da Skolepligten ogsaa i Tydskland saa godt som overalt strækker sig til det

fyldte 14de Aar, ligeledes ved denne Alder sat Grændsen for den af Barnealderen følgende Indskrænkning i Arbejdstiden. Paa den anden Side har den samme Lovgivning allerede ved det fyldte sextende Aar sat Dphøret af enhver lovbestemt Indskrænkning i Arbejdstiden; men denne Bestemmelse, ved hvilken der neppe er taget tilbørligt Hensyn til, at den Unge's Udvikling paa dette Alderstrin endnu ikke har naaet sin Afslutning, har heller ikke erfaringsmæssig vist sig tilfredsstillende, og Tendensen til en Forandring gaaer for Tiden endog saa ikke saa lidt ud over det her i Forslag bragte Maal, som ogsaa (se ovenfor) er adopteret af den svenske Lovgivning.

Arbejdstidens Omfang er fastsat for Børn til 6½ Time daglig, hvori fragaar en halv Time til Maaltid. Hvad dette Forhold angaar, bemærkes, at den svenske Lovgivning som ovenfor anført tilsteder Muligheden af Arbejde mellem Kl. 5 Morgen og Kl. 9 Aften uden nogen nærmere Begrænsning af Arbejdstidens Længde indenfor dette Tidrum, saaledes at Arbejdet for samtlige de omhandlede unge Mennesker loylik kan udstrække sig over 16 Timer. Den tydske Næringslov fastsætter 6 Timers dagligt Arbejde som Maximum for Børn og 10 Timers dagligt Arbejde for unge Mennesker uden Fradrag for Maaltider; og nærmest i Overensstemmelse hermed er det foreliggende Forslag affattet, idet den foreslaaede Ordning antages at stemme bedre med de her bestaaende Tilstande end den engelske, hvorefter der de fem første Dage i Ugen arbejdes 10½ Timer daglig, men om Lørdagen kun 7½ Time, idet alt Arbejde skal ophøre Kl. 2 Eftermiddag. Den ugentlige Arbejdstid med Fradrag af Maaltiderne reduceres saaledes ogsaa i England til et Antal af 60 Timer.

Den daglige Arbejdstids Grændse er i den svenske Lovgivning som anført fastsat til Kl. 5 Morgen og Kl. 9 Aften, ved den tydske (Gewebeordnung 1869 § 129) til Kl. 5½ Morgen og Kl. 8½ Aften, hvorved tilsigtes at forhindre det for Arbejderen særlig ugunstige Nattearbejde. Naar man i det foreliggende Udcast har fastsat den Periode, i hvilken Arbejdet med Indbegreb af de fornødne Mellemrum til Maaltider i hvert Døgn